

Слово про колегу

Четвертий доробок Раїси Бричкової

Нещодавно побачила світ нова, четверта книжка Раїси Бричкової «Над зневірою та болем», видрукувана у видавництві «Волинські обереги». Це літературно-публіцистичне видання. Матеріали збірки розповідають про обділені долею земляків, незвичайних людей, які, попри інвалідність, хвороби, можуть слугувати прикладом іншим. Вони не скорились, а навпаки — знайшли себе, тамуючи біль, зневіру, піднялися на нову висоту. Це люди сильної волі, люди-переможці.

Авторка присвятила книгу доньці Оксані. А передмову написав Леонід Куліш, член Національної спілки письменників України, лауреат літературної премії ім. Володимира Кобилянського. Статті були підготовлені ще за його життя, але можливість видрукувати з'явилася лише недавно. Письменник пише, що «...Раїсині герої піднялися вище страждань, із молитвою в парі творять чудеса. Авторка сповнена захоплення та гордості за земляків, які знайшли своє рятівне коло, розпалили іскорку, що палає, світить іншим».

Раїса Бричкова — високопрофесійна журналістка, член НСЖУ та Міжнародної федерації журналістів, удостоєна вищої нагороди НСЖУ — Золотої медалі журналістики України (2011 р.). Їй притаманні такі людські риси, як жіночість, ніжність, милосердя, сила жіночої слабкості. Можливо, дві останні якості здадуться декому непослудними, але саме в ній вони так органічно об'єдналися. Недарма у 2002-му її визнали журналісткою року з висвітлення роботи Товариства Червоного Хреста на Рівненщині.

У 2008 році в неї вийшла книжка «Сину, ангеле мій», до написання якої підштовхнув болючий лист у редакцію від матері, син якої загинув в Афганістані. Ідея розповіді про ті давні події та понівечені долі українських воїнів-інтернаціоналістів осяяла її під час роздумів про ті тяжкі роки. Містить вона нариси про 11 солдатів, пошарпані часом фотографії бійців та уривки-копії листів, що яtringь серце читачів і автора. Після виходу книги Раїсу Бричкову нагородили медаллю «За громадянську мужність». Раїса Степанівна славиться як авторка такого малопоширеного літературного жанру, як образки, зібрані в книгах «Розпалю вогнище із слів палких» і «На денечку серця».

У 2008 році в неї вийшла книжка «Сину, ангеле мій», до написання якої підштовхнув болючий лист у редакцію від матері, син якої загинув в Афганістані. Ідея розповіді про ті давні події та понівечені долі українських воїнів-інтернаціоналістів осяяла її під час роздумів про ті тяжкі роки. Містить вона нариси про 11 солдатів, пошарпані часом фотографії бійців та уривки-копії листів, що яtringь серце читачів і автора. Після виходу книги Раїсу Бричкову нагородили медаллю «За громадянську мужність». Раїса Степанівна славиться як авторка такого малопоширеного літературного жанру, як образки, зібрані в книгах «Розпалю вогнище із слів палких» і «На денечку серця».

Раїса Бричкова — дивовижна жінка, жінка-фея, жінка-чарівниця, яка вмє відчувати, як ніхто інший, яка єдиним розчерком пера, єдиним порухом руки змушує все навкруги оживати, сяяти, пахнути, звучати, в якій три слова — це монументальне полотно, діорама, а три рядки — роман на багато томів. Про таких людей кажуть: «Помазаник Божий».

Тож вітаємо пані Раїсу з її четвертим доробком, побажаймо сили, здоров'я і наснаги. Нехай дарує людям плоди своєї ніжності й любові ще багато-багато літ. А дорога, якою вона нестиме свій хрест споконвічної благородної жертвовної жіночої долі, нехай завжди буде осяяна — вдень — сонцем, а вночі — ясними зорями.

Тамара СТАНКОВА,
член НСЖУ.